

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 536/15	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	T. K. (1)	Czyny z pkt. 1 , 2 , 3 i 4 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. W listopadzie 2013 r. z oskarżonym T. K. (1) zatrudnionym jako agent celny w (...) Sp. z o.o. – pracującym Agencji (...) , ul. (...), (...)-(...) W. skontaktowały się nieustalone osoby które za zaproponowały mu współpracę przy przemyśle na teren Polski produktów leczniczy, który nie posiada pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski i Unii Europejskiej. Importu tych produktów leczniczych miała dokonywać (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. . Oskarżony T. K. (1) otrzymał od tych osób wszystkie dokumenty konieczne do zarejestrowania w systemie (...) Sp. z o.o. (system P.) by przesyłki nadane do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. były odprawiane w procedurze celnej uproszczonej. Dyrektor Izby Celnej w W. w dniu 11 października 2011 r. wydał pozwolenie nr (...) firmie (...) Sp. z o.o. na stosowanie procedur uproszczonych. Od tego momentu pracownicy tej firmy decydują, który z jej klientów będzie objęty procedurą uproszczoną przy zgłoszeniu towarów do odprawy celnej. Ponadto oskarżony T. K. (1) za udział w przemyśle na teren Polski produktów leczniczy, który nie posiada pozwolenia na dopuszczenie do obrotu</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) k. 817-832 , k. 2847-2848 , k. 2040-3041 , k. 3402 k. 3499, dokumenty z k. 512-514, k. 515-529 , k. 732, 738-739 , 740-743 , k. 1965-1995, k. 2425-2434 .</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) k. 817-832 , k. 2847-2848 , k. 2040-3041 , k. 3402 k. 3499 , wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) k. 861-864, k. 1180-1181 , k. 2805 , k. 3420, k. 3522 k. 3848-3849 i R. M. (1) k. 843-849, k. 2792, k. 3407, k. 3515 , 3848 , zeznania świadków A. W. k. 1581-1582 , k. 2524 , k. 4062-4063 , T. G. k. 1843-1844 , k. 4084-4085 , S. W. k. 2003-2004 , k. 4085 M. N. (2) k. 2297-2298 , G. B. (2) k. 1585-1586 , k. 4063- 4064 , P. Ł. k. 2226-2227 , k. 4086 (...) , T. F. k. 244-2245 , k. 4087 k. 4222, R. M. (2) k. 725-726 , k. 850-851 , k. 4039-4040 , częściowo zeznania świadka A. O. k. 391-393, k. 592-593, k. 723-724 , k. 1566-1568 , 1861-1864, k. 2019-2020, k. 3325-3327 , k. 3395 , k. 4054-4055, 4108-4111 , dokumenty z k. 512-514, k. 515-529 , k. 595 , k. 1965-1995, k. 2425-2434 .</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) k. 817-832 , k. 2847-2848 , k. 2040-3041 , k. 3402 k. 3499 , wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) k.</p>		
--	---	--	--

na terenie Polski i Unii Europejskiej otrzymał od tych nieustalonych osób co najmniej kwotę 3900 zł.

2. W dniu 28 listopada 2013 r., o godz. 05:08 upoważnienie nr (...) z dnia 24 października 2013 r., wystawione przez firmę (...) Sp. z o.o. do działania w formie przedstawicielstwa pośredniego przez firmę (...) Sp. z o.o. - Agencja (...), ul (...), (...)-(...) W., zostało zarejestrowane przez M. N. (1) pod nr (...) w systemie elektronicznym (...) firmy (...) Sp. z o.o. . Dokumenty konieczne do rejestracji tego upoważnienia pośredniego dostarczył oskarżony T. K. (1) tłumacząc iż udało mu się znaleźć Agencji (...) „kolejnego dobrego klienta” . Następnie o godz. 12:00 G. B. (1) dokonał korekty nr upoważnienia z nr (...) na nr (...). Upoważnienie nie było jednak przez niego sprawdzane w zakresie wymaganych dokumentów, charakteru, jego poprawności, zgodności danych z KRS. Wobec braków formalnych w dokumentach upoważnienie to nie powinno zostać jednak przez G. B. (2) zarejestrowane. W dokumentach gdyż brakowało podstawowych dokumentów w postaci

861-864, k. 1180-1181 , k. 2805 , k. 3420, k. 3522 k. 3848-3849 i R. M. (1) k. 843-849, k. 2792, k. 3407, k. 3515 , 3848 , dokumenty k. 436-439 , k. 515-529, k. 512-514, k. 515-529 , 531-555, k. 595 , k. 1965-1995, k. 2425-2434.

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) k. 817-832 , k. 2847-2848 , k. 2040-3041 , k. 3402 k. 3499 , wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) k. 861-864, k. 1180-1181 , k. 2805 , k. 3420, k. 3522 k. 3848-3849 i R. M. (1) k. 843-849, k. 2792, k. 3407, k. 3515 , 3848 , zeznania świadków E. P. k. 639-694, k. 1852 , k. 4038 , W. R. k. 337-339 , S. P. k. 1569-1570 k. 4062 , dokumenty k. 436-439 , k. 515-529, k. 512-514, k. 515-529 , 531-555, k. 595 , k. 1965-1995, k. 2425-2434.

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) k. 817-832 , k. 2847-2848 , k. 2040-3041 , k. 3402 k. 3499 , wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) k. 861-864, k. 1180-1181 , k. 2805 , k. 3420, k. 3522 k. 3848-3849 i R. M. (1) k. 843-849, k. 2792, k. 3407, k. 3515 , 3848 , zeznania świadków E. P. k. 639-694, k. 1852 , k. 4038 , W. R. k. 337-339 , S. P. k. 1569-1570 k. 4062 , dokumenty k. 436-439 , k. 515-529, k. 512-514, k. 515-529 , 531-555, k.

nr NIP, KRS i danych kontaktowych (...)

Sp. z o.o. opłaty skarbowej , ponadto oryginał upoważnienia nie został przesłany do agencji i w momencie przyjęcia upoważnienia przez agenta celnego, powinno zostać ono przez niego podpisane przez oskarżonego T. K. (1) - w tym przypadku takiego podpisu także nie było. Upoważnienie to mimo tych braków zostało jednak zarejestrowane w systemie (...) firmy (...) Sp. z o.o.. Oskarżony T. K. (1) prowadził następnie korespondencje e-mailowa w imieniu (...)

Sp. z o.o. z pracownikami Agencji (...). o.o. związaną z uzupełnieniem braków tego upoważnienia i uiścił opłatę skarbową od tego upoważnienia . W tym czasie w (...) Sp. o.o. nie istniały żadne procedury dotyczące listy firm zaufanych mogących być odprawianych w procedurze uproszczonej i każda firma której upoważnienie pośrednie zostało zarejestrowane w systemie P. była odprawiana w procedurze uproszczonej . Fakt ten wykorzystał oskarżony T. K. (1) by przesyłki do (...) Sp. z o.o. były odprawiane w procedurze celnej uproszczonej .

3. W okresie kresie od 28 listopada 2013 r. do 15 stycznia 2014 r. zostało nadanych przez (...) LTD

595 , k. 1965-1995, k. 2425-2434.

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) k. 817-832 , k. 2847-2848 , k. 2040-3041 , k. 3402 k. 3499 , wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) k. 861-864, k. 1180-1181 , k. 2805 , k. 3420, k. 3522 k. 3848-3849 i R. M. (1) k. 843-849, k. 2792, k. 3407, k. 3515 , 3848 , zeznania świadków E. P. k. 639-694, k. 1852 , k. 4038 , W. R. k. 337-339 , dokumenty k. 436-439 , k. 515-529, k. 512-514, k. 515-529 , 531-555, k. 595 , k. 1965-1995, k. 2425-2434.

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) k. 817-832 , k. 2847-2848 , k. 2040-3041 , k. 3402 k. 3499 , wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) k. 861-864, k. 1180-1181 , k. 2805 , k. 3420, k. 3522 k. 3848-3849 i R. M. (1) k. 843-849, k. 2792, k. 3407, k. 3515 , 3848 , zeznania świadków E. P. k. 639-694, k. 1852 , k. 4038 , W. R. k. 337-339 , K. K. (1) . 398-399, k. 3040-3041, k. 3954-3955, A. P. k. 400-401, k. 3970 , dokumenty k. 436-439 , k. 493-498 k. 515-529, k. 512-514, k. 515-529 , 531-555, k. 595 , k. 1965-1995, k. 2425-2434.

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) k. 817-832 , k. 2847-2848 , k. 2040-3041 , k. 3402 k. 3499 , wyjaśnienia

1 2 L. w I., a następnie przesłanych do M. w I., po czym transportem lotniczym przesłanych do K. w N., następnie do W. na adres firmy (...) Sp. z o.o., ul. (...) lok. 1 w W. i odprawianych przed Urzędem Celnym III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W., łącznie sześć przesyłek . Oskarżony T. K. (1) w okresie objęty zarzutem aktu oskarżenia nie informował oskarżonych R. M. (1) i M. K. (1) co rzeczywiście ma znajdować się w tych przesyłkach i byli oni przekonani iż ich zawartość jest zgodna z listami przewozowymi i fakturą importera . Oskarżeni R. M. (1) i M. K. (1) nie otrzymali również od oskarżanego T. K. (1) żadnych pieniędzy . Oskarżony R. M. (1) odprawy tych przesyłek w procedurze uproszczonej dokonał w ramach obowiązków służbowych agenta celnego zgodnie z procedurą obowiązującą w tym okresie w Agencji (...). o.o. . Natomiast oskarżony M. K. (1) angażował się odbiór tych przesyłek wyłącznie na prośbę swojego kolegi oskarżanego T. K. (1) chcąc mu pomoc wobec jego sytuacji rodzinnej związanej z chorobą a następnie śmiercią jego ojca , wobec faktu iż to oskarżony T. K. (1) „sprowadził” do Agencji

oskarżonych M. K. (1) k. 861-864, k. 1180-1181 , k. 2805 , k. 3420, k. 3522 k. 3848-3849 i R. M. (1) k. 843-849, k. 2792, k. 3407, k. 3515 , 3848 , zeznania świadków E. P. k. 639-694, k. 1852 , k. 4038 , W. R. k. 337-339 , K. K. (1) . 398-399, k. 3040-3041 , k. 3954-3955, R. Z. k. 394-395, k. 3983 , M. T. (1) k. 504-505, k. 506-507 , k. 2223 , k. 4038 , S. P. k. 1569-1570 k. 4062, K. W. (1) k. 1251-1252 , k. 4062 , Ł. P. k. 1249-1250 , dokumenty k. 436-439 , k. 493-498 k. 515-529, k. 512-514, k. 515-529 , 531-555, k. 595 , k. 1965-1995, k. 2425-2434.

Wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) k. 861-864, k. 1180-1181 , k. 2805 , k. 3420, k. 3522 k. 3848-3849 i R. M. (1) k. 843-849, k. 2792, k. 3407, k. 3515 , 3848, zeznania świadków: W. R. k. 337-339 , A. R. k. 464-467, k. 512-514, k. 2283-2284 , k. 3954, H. S. k. 2281-2282 , k. 4087-4088 , dokumenty k. 436-439 , k. 493-498 k. 515-529, k. 512-514, k. 515-529 , 531-555, k. 595 , k. 1965-1995, k. 2424 , k. 2425-2434.

Wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) k. 861-864, k. 1180-1181 , k. 2805 , k. 3420, k. 3522 k. 3848-3849 i R. M. (1) k. 843-849, k. 2792, k. 3407, k. 3515 , 3848, zeznania świadków: A. R.

(...). o.o. nowego klienta
(...) Sp. z o.o..

4. Pierwsza przesyłka z dnia 28 listopada 2013 r., z przydzielonym nr (...), składała się z 12 paczek. Z treści faktury importera nr (...)-3030 z dnia 22 listopada 2013 r. wynikało, że zawartością przesyłki są produkty określone, jako „KE 100 ((...))”, o łącznej wartości 300 USD. W dniu 28 listopada 2013 r. firma (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...), która obejmowała należności celne: Vat z tytułu importu w kwocie 547 zł, cło w kwocie 55 zł oraz zapłatę za usługę agencji celnej w kwocie 68 zł, w łącznej kwocie brutto 685,64 zł. Faktura została opłacona gotówką, po odprawie celnej, w recepcji (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) w W. przez oskarżonego T. K. (1) . Odprawy tej przesyłki dokonał oskarżony R. M. (1) który pracował na rannej zmianie w Agencji (...). o.o. ul (...), (...)-(...) W.. Dokumenty z dotyczące odprawy tej przesyłki ściągnął samodzielnie z sytemu P. co było powszechną praktyką wśród agentów celnych zatrudnionych na rannej zmianie wobec faktu iż do godziny 07.00 nie pracowali pracownicy administracyjnej tej agencji . Tłumaczenie faktury importera na język polski przesłał oskarżonemu R. M. (1) e-

k. 464-467, k. 512-514, k. 2283-2284 , k. 3954, H. S. k. 2281-2282 , k. 4087-4088 , D. M. k. 2273-2274 , R. M. (2) k. 725-726 , k. 850-851 , k. 4039-4040 , częściowo zeznania świadka A. O. k. 391-393, k. 592-593, k. 723-724 , k. 1566-1568 , 1861-1864, k. 2019-2020, k. 3325-3327 , k. 3395 , k. 4054-4055, 4108-4111 dokumenty k. 436-439 , k. 493-498 k. 515-529, k. 512-514, k. 515-529 , 531-555, k. 595 , k. 1965-1995, k. 2424 , k. 2425-2434.

Zeznania świadków : A. I. k. 148 , k. 3898, D. K. (1) k. 213- 215, k. 3953 , C. P. k. 1232-1233 ,k. 4061 , K. W. (2) k. 196-199, k. 243-244, 2313-2315 , k. 2335-2337 , k. 2851-2852 , k. 3411, k. 3504 , k. 4143, J. W. k. 207-210 , k. 237-238, k. 2344, k. 2786 , k. 3415 , k. 3509, k. 4143-4144 , dokumenty z k. 24-25, k. 26-28 , k. 29-30 , k. 34 , k. 35-37 , k. 38-40 , k. 41-53 , k. 54-56 , k. 57-60 , k. 61-140 , k. 151-154 , k. 155-160 , k. 251-330, k. k. 402-408 .

Zeznania świadków : M. K. (2) k. 142-143 , Zeznania świadków : A. I. k. 148 , k. 3898, K. W. (2) k. 196-199, k. 243-244, 2313-2315 , k. 2335-2337 , k. 2851-2852 , k. 3411, k. 3504 , k. 4143, J. W. k. 207-210 , k. 237-238, k. 2344, k. 2786 , k. 3415 ,

mailem oskarżony T. K. (1) . Oskarżony R. M. (1) dokonał przed Urzędem Celnym III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W. zgłoszenia celnego w/w przesyłki powiadomieniem nr (...) z dnia 28 listopada 2013r., następnie przedłożył deklarację celną SAD nr (...) z dnia 28 listopada 2013 r. . W treści przesłanej dokumentacji wskazano, że przedmiotem odprawy celnej są „CERAMICZNE FIGURKI MIKOŁAJA 12 BX BRAK”. W systemie (...) została odnotowana, jako doręczona na tzw. „odbiór własny”. Odbiór przesyłki został pokwitowany w dniu 28 listopada 2013 r. o godz. 09:04 przez osobę o danych (...), w rzeczywistości przez S. P., pracownika firmy (...) Sp. z o.o. . Przesyłkę tą z (...) Sp. z o.o. odebrał osobiście oskarżony T. K. (1) .

5. W dniu 09 grudnia 2013 r. została przysłana druga przesyłka której przydzielono nr (...), składała się z 20 paczek. Z treści faktury importera nr (...)- (...) z dnia 3 grudnia 2013 r. wynikało, że zawartością przesyłki są produkty określone, jako „KE ((...))”, o łącznej wartości 500 USD. W dniu 9 grudnia 2013 r. firma (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...), która obejmowała należności celne: Vat z

k. 3509, k. 4143-4144 , dokumenty z k. 24-25, k. 26-28 , k. 29-30 , k. 34 , k. 35-37 , k. 38-40 , k. 41-53 , k. 54- 56 , k. 57-60 , k. 61-140 , k. 151-154 , k. 155-160 , k. 251-330, k. k. 402-408 k. 1648-1650 , k. 2452-2511 , k. 2835 , k. 2840- 2841 , k. 3376 , k. 3377-3381 , k. 3382-3384 .

tytułu importu w kwocie 797 zł, cło w kwocie 84 zł oraz zapłatę za usługę agencji celnej w kwocie 68 zł, w łącznej kwocie brutto 964,64 zł. Faktura została opłacona gotówką, po odprawie celnej, w recepcji (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) w W. przez oskarżonego M. K. (1) , który działał na prośbę T. K. (1), którego wtedy nie było w pracy . Odprawy tej przesyłki dokonał oskarżony R. M. (1) który pracował na rannej zmianie w Agencji (...). o.o. ul (...), (...)-(...) W.. Dokumenty z dotyczące odprawy tej przesyłki ściągnął samodzielnie z sytemu P. . Tłumaczenie faktury importera na język polski przesłał oskarżonemu R. M. (1) e-mailem oskarżony T. K. (1) . Oskarżony R. M. (1) dokonał przed Urzędem Celnym III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W. zgłoszenia celnego w/ w przesyłki, następnie przedłożył deklarację celną SAD nr (...) z dnia 9 grudnia 2013 r. W treści przesłanej dokumentacji wskazano, że przedmiotem odprawy celnej są „DEKORACYJNE MIKOŁAJE Z CERAMIKI 20 BX BRAK”. W systemie (...) została odnotowana, jako doręczona na tzw. „odbiór własny”. Odbiór przesyłki został pokwitowany w dniu 10 grudnia 2013 r. o godz.

08:27 przez osobę o danych (...), tj. przez S. P..

6. W dniu 10 grudnia 2013 r. została przysłana trzecia przesyłka której przydzielono nr (...), składała się z 24 paczek. Z treści faktury importera nr (...):110 z dnia 10 grudnia 2013 r. wynikało, że zawartością 15 kartonów są produkty określone, jako „A.P.L K.T ((...))”, o łącznej wartości 550 USD, zaś pozostałych 9 kartonów produkty określone, jako „A.P.L.KJ ((...))” o łącznej wartości 184, USD, o łącznej wartości przesyłki 734 USD. W dniu 15 grudnia 2013 r. firma (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...), która obejmowała należności celne: Vat z tytułu importu w kwocie 964 zł, cło w kwocie 184 zł oraz zapłatę za usługę agencji celnej w kwocie 68 zł, w łącznej kwocie brutto 1.148 zł. Faktura została opłacona gotówką, po odprawie celnej, w recepcji (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) w W. przez oskarżonego T. K. (1), który dysponował oryginałem faktury. Odprawy tej przesyłki dokonał oskarżony R. M. (1) który pracował na rannej zmianie w Agencji (...). o.o. ul (...), (...)-(...) W.. Dokumenty z dotyczące odprawy tej przesyłki ściągnął samodzielnie z sytemu P. . Tłumaczenie faktury importera na

język polski przesłał oskarżonemu R. M. (1) e-mailem oskarżony T. K. (1) . Oskarżony R. M. (1) dokonał przed Urzędem Celnym III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W. zgłoszenia celnego w/w przesyłki następnie przedłożył deklarację celną SAD nr (...) z dnia 10 grudnia 2013 r. W systemie (...) została odnotowana, jako doręczona na tzw. „odbiór własny”.

7. W dniu 16 grudnia 2013 r. została przysłana czwarta przesyłka której przydzielono nr (...) nr: (...) oraz (...). Z treści faktury importera nr (...): 119 z dnia 10 grudnia 2013 r wynikało, że zawartością 15 kartonów są produkty określone, jako „A.P.L K.T ((...))”, o łącznej wartości 550 USD, zaś pozostałych 10 kartonów produkty określone, jako „A.P.L.KJ ((...))”, o łącznej wartości 200 USD, o łącznej wartości przesyłki 750, USD. W dniu 15 grudnia 2013 r. firma (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...), która obejmowała należności celne: Vat z tytułu importu w kwocie 995 zł, cło w kwocie 189 zł oraz zapłatę za usługę agencji celnej w kwocie 68 zł, w łącznej kwocie brutto 1.267,64 zł. Faktura została opłacona gotówką, po odprawie celnej, w recepcji (...) Sp. z o.o. przy ul (...) w W. przez oskarżonego

T. K. (1), który dysponował oryginałem faktury. Odprawy tej przesyłki dokonał oskarżony R. M. (1) który pracował na rannej zmianie w Agencji (...). o.o. ul (...), (...)-(...) W.. Dokumenty z dotyczące odprawy tej przesyłki ściągnął samodzielnie z sytemu P. . Tłumaczenie faktury importera na język polski przesłał oskarżonemu R. M. (1) e-mailem oskarżony T. K. (1). Oskarżony R. M. (1) dokonał przed Urzędem Celnym III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W. zgłoszenia celnego w/w przesyłki z dnia 16 grudnia 2013 r. następnie przedłożył deklarację celną SAD nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 r. W treści przesłanej dokumentacji wskazano, że przedmiotem odprawy celnej są (...) Z (...) 24 BX BRAK". W systemie (...) została odnotowana, jako doręczona na tzw. „odbior własny”. Odbiór przesyłki został pokwitowany w dniu 16 grudnia 2013 r. o godz. 08:58 przez osobę o danych (...). Podpis tej osoby w rzeczywistości przez T. K. (1), który podrobił podpis w/w osoby na urządzeniu typu „daiad” w celu użycia za autentyczny . Przed podrobieniem tego podpisu oskarżony T. K. (1) nakłaniał K. K. (1) pracownika operacyjnego w magazynie (...). o.o. , aby podrobił na

elektronicznym urzędzeniu typu „daiad” dokument – pokwitowanie w formie elektronicznej, poprzez podpisanie się za osobę o nazwisku (...), jako osoby uprawnionej do odebrania dwóch przesyłek (...) nr: (...) oraz (...), w celu jego użycia jako autentyczny. K. K. (1) jednak odmówił . Przesyłka została wydana na odbiór osobisty na polecenie M. K. (1) przez K. K. (1) pracownika operacyjnego w magazynie (...) Sp. z o.o. również pracownikowi tej spółki (...). Oskarżony T. K. (1) poprosił o to oskarżonego M. K. (1) wobec faktu iż wcześniej pokłócił się z K. K. (1) w kwestii pokwitowania odbioru tej przesyłki i nie chciał już podejmować dalszych osobistych działań odnośnie wydania tej przesyłki z magazynu .

8. W dniu 20 grudnia 2013 r. została przysłana piąta przesyłka której przydzielono nr (...), składała się z 36 paczek. Z treści faktury importera nr (...): 121 z dnia 16 grudnia 2013 r. wynikało, że zawartością 24 kartonów są produkty określone, jako „A.P.L K.T ((...)), o łącznej wartości 2.340 USD, zaś pozostałych 12 kartonów produkty określone, jako „A.P.L.KJ ((...))” o łącznej wartości 144 USD, o łącznej wartości przesyłki 2.484

USD. W dniu 20 grudnia 2013 r. firma (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...), która obejmowała należności celne: Vat z tytułu importu w kwocie 2.376 zł, cło w kwocie 520 zł oraz zapłatę za usługę agencji celnej w kwocie 68 zł, w łącznej kwocie brutto 2.979,64 zł. Faktura została opłacona gotówką, po odprawie celnej, w recepcji (...) Sp. z o.o. przy ul (...) w W. przez oskarżonego T. K. (1), który dysponował oryginałem faktury. Odprawy tej przesyłki dokonał oskarżony R. M. (1) który pracował na rannej zmianie w Agencji (...). o.o. ul (...), (...)-(...) W.. Dokumenty z dotyczące odprawy tej przesyłki ściągnął samodzielnie z sytemu P. . Tłumaczenie faktury importera na język polski przesłał oskarżonemu R. M. (1) e-mailem oskarżony T. K. (1) . Oskarżony R. M. (1) dokonał przed Urzędem Celnym III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W. zgłoszenia celnego w/w przesyłki powiadomieniem nr (...) z dnia 20 grudnia 2013 r., następnie przedłożył deklarację celną SAD nr (...) z dnia 20 grudnia 2013 r.. W treści przesłanej dokumentacji wskazano, że przedmiotem odprawy celnej są „DEKORACYJNE CERAMICZNE MIKOŁAJE 36 BX BRAK”.

W systemie (...) została odnotowana, jako doręczona na tzw. „odbior własny”. Odbiór przesyłki został pokwitowany w dniu 20 grudnia 2013 r. o godz. 10:55 przez osobę o danych (...), w rzeczywistości przez K. K. (1) który podrobił podpis w/w osoby. Oskarżony M. K. (1) działając na prośbę oskarżonego T. K. (1) , który był w konflikcie z K. K. (1) od dnia 16 grudnia 2013 r. poprosił K. K. (1) o wydanie przesyłki, zapewniając, że odprawa celna została już prawidłowo przeprowadzona.

Następnie K. K. (1) nie chcąc zaognić konfliktu z oskarżonym T. K. (1) sam podpisał się na urządzeniu typu „daid” nazwiskiem (...) podrabiając podpis tej osoby celem użycia za autentyczne , wobec faktu iż oskarżony T. K. (1) w dniu 16 grudnia 2013 r. nakłaniał go by to zrobił , jednak wtedy odmówił . Przesyłka w dniu 20 grudnia 2013 r. została odebrana z magazynu przez R. Z. pracownika firmy (...), należącej do A. Z..

9. W dniu 13 stycznia 2014 r. miała zostać przysłana szósta przesyłka której przydzielono nr (...), składała się z 23 paczek. Z treści faktury importera nr (...) z dnia 30 grudnia 2013 r. wynikało, że zawartością 23 kartonów są produkty określone, jako (...), o

łącznie wartości 460 USD. W dniu 13 stycznia 2014 r. firma (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...), która obejmowała należności celne: Vat z tytułu importu w kwocie 797 zł, cło w kwocie 137 zł oraz zapłatę za usługę agencji celnej w kwocie 14 zł, w łącznej kwocie brutto 951,22 zł. Faktura została opłacona gotówką przez oskarżanego M. K. (1) który zrobił to na prośbę oskarżanego T. K. (1) , którego nie było wtedy z pracy z powodu urlopu związanego ze śmiercią jego ojca . Odprawy tej przesyłki dokonał oskarżony R. M. (1) który pracował na rannej zmianie w Agencji (...). o.o. ul (...), (...)-(...) W.. Dokumenty z dotyczące odprawy tej przesyłki ściągnął samodzielnie z sytemu P. . Tłumaczenie faktury importera na język polski przesłał oskarżonemu R. M. (1) e-mailem oskarżony T. K. (1) mimo iż był wtedy na urlopie . Oskarżony R. M. (1) dokonał przed Urzędem Celnym III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W. zgłoszenia celnego w/w przesyłki nr (...) z dnia 13 stycznia 2014r., następnie przedłożył deklarację celną SAD nr (...)/443 (...) z dnia 13 stycznia 2014 r. . W treści przesłanej dokumentacji wskazano, że przedmiotem odprawy celnej są że przedmiotem odprawy celnej są

„ELEMENTY

DEKORACYJNE Z
CERAMIKI 23 BX BRAK”.

Jednak wobec faktu iż w dniu 13 stycznia 2014 r. przesyłka ta nie została nadesłana do Polski zgłoszenie celne tej przesyłki dokonane przez oskarżonego R. M. (1) zostało przez pracownika Urzędu Celnego III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W. anulowane w systemie (...).

10. Przesyłka ta przyleciała w dniu 14 stycznia 2013 r. . Po odprawie w/w przesyłka została zwolniona jako odprawiona przez Urząd Celny III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W. i znajdowała się już w magazynie (...) . Następnie wbrew obowiązującej procedurze odnośnie odpraw celnych w procedurze uproszczonej w/w przesyłka została zatrzymana mimo iż zakończyła się jej odprawa przez Urząd Celny III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W.. Oskarżony M. K. (1) wobec faktu iż oskarżony T. K. (1) był w dniach 13 i 14 stycznia 2014 r. na urlopie okolicznościowym z powodu śmierci ojca prosił go w rozmowie telefonicznej by ten monitorował tą przesyłkę oraz dokonał jej odbioru zapytał swojego przełożonego R. M. (2)

dlatego ta przesyłka została zatrzymana przez Urząd Celny wbrew obowiązującej procedurze . R. M. (2) ani przybyły do Agencji (...) jej ówczesny dyrektor A. O. nie udzieli mu jednak żadnych informacji co zdenerwowało oskarżonego M. K. (1) zwłaszcza iż o interwencję w tej sprawie i wyjaśnienie tej sytuacji prosił go telefonicznie oskarżony T. K. (1) . Obecny podczas tej rozmowy oskarżony R. M. (1) zwrócił tylko uwagę iż przesyłka ta została zatrzymana wbrew obowiązującym przepisom . Ostatecznie po rozmowie A. O. z pracownikiem Urząd Celny III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W. A. R. przesyłka ta została zwolniona . W dniu 15 stycznia 2013 r. oskarżony R. M. (1) dokonał uzupełniającego zgłoszenia tej przesyłki .

11. Przesyłki od 1 - 5 w których znajdowały się produkty lecznicze , które nie posiadały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski i Unii Europejskiej zostały przetransportowane przy współpracy z oskarżonym T. K. (1) , który organizował odbiór tych przesyłek i przewóz do magazynu w J. woj. (...) przy ulicy (...) oraz domu w R. przy ulicy (...) będącego własnością K. i J. W. (których sprawa została

wyłączona do odrębnego rozpoznania). J. W. jako pełnomocnik firmy (...) - 9 Sp. z o.o. w W. wynajęła przedmiotowy magazynu w J. woj. (...) przy ulicy (...). W toku prowadzonego postępowania przygotowawczego nie udało się ustalić osób powiązanych ze spółkami (...) - 9 Sp. z o.o. w W. i (...) Sp. z o.o. w W. .

12. W tych 6 przesyłkach nadesłanych w okresie od 28 listopada 2013 r. do 14 stycznia 2014 r. znajdowały się produkty lecznicze , które nie posiadały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski i Unii Europejskiej wymienione w pkt. I i II zarzutów aktu oskarżenia w łącznej ilości produktów l. (...) .024 sztuk, o łącznej wielkiej wartości celnej 11.253.811 zł, w wyniku czego oskarżony T. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami narazili na uszczuplenie należność celną w wysokości 2.588.215 zł, z tytułu należnego podatku VAT w stawce 23%, w łącznej ilości wszystkich wymienionych powyżej produktów l. (...) .096 sztuk, o łącznej wielkiej wartości celnej 11.692.179 zł, w wyniku czego narazili na uszczuplenie należność celną w wysokości 2.689.038 zł, z tytułu należnego podatku

VAT w stawce 23%, w zakresie zaś w/w produktów leczniczych w obrocie z zagranicą istnieje reglamentacja pozataryfowa wynikająca z treści art. 3 Rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające (...) Agencję (...), art. 6 Dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, art. 3, 4, 4a, 5, 68 ust 5 Ustawy z dnia 06 września 2001 roku Prawo Farmaceutyczne. W zabezpieczonych paczkach znajdowały się produkty lecznicze, które nie posiadają pozwoleń na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski, stosowane w zaburzeniach erekcji u mężczyzn, w leczeniu raku sutka, w leczeniu różnych odmian trądziku, w leczeniu depresji i stanów lękowych, przy spalaniu tłuszczu oraz preparaty androgenne, anaboliczno-androgenne i stanowiące syntetyczny estrogen, dzięki czemu wskazane powyżej produkty

<p>lecznicze zostały sprowadzone, wbrew obowiązującym przepisom, na terytorium Polski, jednak nieustaleni sprawcy zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na ujawnienie i zabezpieczenie w dniu 17 stycznia 2014 r. powyższych produktów leczniczych przed wprowadzeniem do obrotu. Oskarżeni R. M. (1) i M. K. (1) nie wiedzieli co znajdowało się w tych przesyłkach. W/w. produkty lecznicze, które nie posiadały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski i Unii Europejskiej wskazane w zarzucie VI aktu oskarżenia zostały zabezpieczane w toku przeszukania przeprowadzonego w dniu 17 stycznia 2014 r. magazynu w J. woj. (...) przy ulicy (...) oraz domu w R. przy ulicy (...) będącego własnością K. i J. W. .</p>			
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>T. K. (1)</p>	<p>Czyn z pkt. V zarzutów</p>	
	<p>M. K. (1)</p>	<p>Czyn z pkt. I i II zarzutów</p>	

	R. M. (1)	Czyn z pkt. I i II zarzutów	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Fakt iż to oskarżony T. K. (1) popełnił czyn opisany w pkt. V zarzutów .</p> <p>2. Fakt iż oskarżeni M. K. (1) i R. M. (1) działali wspólnie i w porozumieniu z T. K. (1) i popełnili razem z oskarżanym T. K. (1) czyny opisane w pkt. I i II zarzutów oraz że oskarżony T. K. (1) nie popełnił czynów opisanych w pkt. III i IV zarzutów .</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) , częściowo zeznania świadka K. K. (1)</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) i R. M. (1) , częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) , zeznania świadków : A. W., T. G. , S. W., M. N. (2), G. B. (2), P. Ł., T. F. R. M. (2), A. R. , H. S. oraz częściowo zeznania świadka K. K. (1) .</p>		
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Od 1 do 12	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) , wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) i R. M. (1) , częściowo zeznania świadka A. O. , K. K. (1) , zeznania świadków : M. K. (2) , A. I., D. K. (2) , W. R., R. Z. , A. P. , A. R. , M. T. (1) , E. P. , R. M. (2) , C. P. , Ł. P. , K. W. (1) , S. P. , A. W. , G. B. (1)-go, T. G. , S. W. , P. Ł. , T. F. , D. Mierzwińskiego Henryka S., M. N. (2), dokumenty</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) i R. M. (1) są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione . Należy wskazać iż z wyjaśnień tych oskarżonych wynika jak wyglądał w Agencji (...). o.o. procedura odprawy przesyłek w procedurze celnej uproszczonej oraz</p>	

wskazane przy faktach od 1 do 12

jak wyglądała odprawa przesyłek adresowanych do (...) Sp. z o.o. w W. i jaka była ich rola przy odprawie i odbiorze tych przesyłek . Ponadto z wyjaśnień tych oskarżonych wynika iż nigdy nie otrzymali od T. K. (1) żadnych pieniędzy oraz byli przekonani iż zawartość tych przesyłek była zgodna z listami przewozowymi i fakturą importera . Ponadto z wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) wynika w jakich okolicznościach oskarżony T. K. (1) dopuścił się czynów opisanych w pkt. 3 i 4 wyroku .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego T. K. (1) części jakim opisał swoją rolę w przemyśle na teren Polski produkty lecznicze , które nie posiadały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski i Unii Europejskiej oraz jak wyglądał w Agencji (...). o.o. procedura odprawy przesyłek w procedurze celnej uproszczonej (k. 816-832) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i wynika w z nich wprost iż oskarżony T. K. (1) popełnił zarzucane mu czyny opisane w pkt. 1 i 2 wyroku oraz że oskarżeni R. M. (1) i M. K. (1)

z nim nie współpracowali i nie mieli świadomości co znajduje się w tych przesyłkach .

Zeznania świadków M. K. (2) , A. I., D. K. (2) , W. R., R. Z. , A. P. , A. R. , M. T. (1) , E. P. , R. M. (2) , C. P. , Ł. P. , K. W. (1) , S. P. , A. W. , G. B. (1), T. G. , S. W. , P. Ł. , T. F. , D. M. , H. S. i M. N. (2) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka A. O. to zasługują one na wiarę w zakresie jakim opisał on przebieg wydarzeń z dnia 14 stycznia 2014 r. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka K. K. (1) to zasługują na wiarę poza faktem wskazanym przez niego w postępowaniu przygotowawczym iż to oskarżony T. K. (1) w dniu 20 grudnia 2013 r. podrobił podpis odbiorcy na urządzeniu typu „ daiad” . W tym zakresie zeznania tego świadka są jasne ,

		<p>dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione .</p> <p>Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Dokumenty powyższe zostały w większości sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach .</p>	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1. z punktu 1.2 2. z punktu 1.2</p>	<p>Częściowo zeznania świadka K. K. (1)</p>	<p>Należy wskazać iż w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie</p>	

1 do 12 z punktu 1.1

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1) i częściowo zeznania świadka A. O.

Zeznania świadków : M. F. , M. W. (1) , U. S. , J. D. , T. D. P. , M. N. (3) , M. T. (2) , S. B. , L. Q. T. , M. W. (2) , S. K. , J. M. , M. M. (1) , S. Ł. , M. M. (2) , W. B. , S. A. , K. G. , M. W. (2) , Z. B. , M. G. , K. K. (3) .

przed Sądem świadek K. K. (1) wskazał że to on a nie oskarżony T. K. (1) w dniu 20 grudnia 2013 r. w W., podrobił na elektronicznym urządzeni typu „daiad” dokument - pokwitowanie w formie elektronicznej, składając podpis osoby o nazwisku (...), jako osoby uprawnionej do odebrania przesyłki (...) nr: (...) (k. 3954-3955) .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego T. K. (1) w części w której wskazuje iż nie znał danych osób z którymi współpracował w celu przemytu na teren Polski produkty lecznicze, które nie posiadały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski i Unii Europejskiej , a jego udział w tym procederze był niewielki oraz w zakresie jakim stwierdził iż przekazywał oskarżonym M. K. (1) i R. M. (1) pieniądze . Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonego T. K. (1) odnośnie nie faktu iż nie wiedział co znajduje się w tych przesyłkach oraz nie popełnił czynów opisanych w pkt. III i IV zarzutów . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są nie jasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej

winny. Przedstawiona przez oskarżonego wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżoną linię obrony, która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) i świadka K. K. (1) wynika wprost iż popełnił on czyny pisane w pkt. III i IV zarzutów. Ponadto należy wskazać iż oskarżeni M. A. kula i R. M. (1) kategorycznie zaprzeczyli że otrzymali od oskarżonego T. K. (1) jakiegokolwiek pieniądze. Należy wskazać iż gdyby ci oskarżeni rzeczywiście współdziałali z oskarżonym T. K. (1) to biorąc pod uwagę wartość przemyconych środków leczniczych to wysokość wynagrodzenia jaką wskazuje oskarżony T. K. (1) w swoich wyjaśnieniach jest nie adekwatna do wartości tych środków. Ponadto oskarżony T. K. (1) wskazał iż nie informował oskarżonych M. K. (1) i R. M. (1) odnośnie faktu za co są te pieniądze. Należy ponadto zauważyć iż oskarżony T. K. (1) wykorzystał procedury obowiązujące w okresie objętym a/ o w Agencji (...). o.o. umożliwiając odprawianie przesyłek zawierających produkty lecznicze, które nie posiadały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski

	<p>i Unii Europejskiej adresowanych do (...) Sp. z o.o. w procedurę celnej uproszczonej . Fakt ten potwierdzają wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) i R. M. (1) .</p> <p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. O. w zakresie jakim opisał procedury obowiązujące przy odprawie przesyłek w procedurze celnej uproszczonej w Agencji (...). o.o. zwłaszcza odnośnie faktu iż istniała wtedy lista „firm zaufanych” które wyłącznie mogły być odprawiane w procedurze celnej uproszczonej . Należy wskazać iż zeznania świadka A. O. w tym zakresie pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków : A. W., T. G. , S. W., M. N. (2), G. B. (2), P. Ł., T. F. R. M. (2), A. R. , H. S. oraz wyjaśnieniami oskarżonych T. K. (1) , M. K. (1) i R. M. (1) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .</p> <p>Zeznania tych świadków są jasne i dokładne , jednak nie pozostają w związku z zarzutami postawionymi oskarżonym T. K. (1) , M. K. (1) i R. M. (1). Tym samym nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy w wyżej wskazanym zakresie .</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1, 2, 3 i 4	T. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn z pkt. 1 wyroku</p> <p>Zgodnie z treścią art. 56 § 1 k.k.s. podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie. Regulacja zawarta w art. 56 k.k.s. służy w pierwszej kolejności zagwarantowaniu przestrzegania wynikających z prawa podatkowego obowiązków podatkowych, a więc w innej nieco perspektywie na podstawie omawianego przepisu chronione są właśnie te obowiązki podatkowe. Jednocześnie ochrona obowiązków podatkowych określonych</p>			

w przepisach materialnego prawa podatkowego związana jest z zapewnieniem uzyskania przez podmiot uprawniony z tytułu danin publicznych kwot wynikających z prawidłowego ustalenia należności podatkowych. W tym też sensie przepis art. 56 k.k.s., służąc ochronie obowiązków podatkowych, chroni zarazem interesy finansowe Skarbu Państwa i innych uprawnionych podmiotów, tj. jednostek samorządu terytorialnego oraz Unii Europejskiej, w zakresie uzyskania należnych z tytułu podatków kwot. Tym samym jako szczególny przedmiot ochrony przepis ten służy zabezpieczeniu interesów finansowych Skarbu Państwa lub innych uprawnionych podmiotów, a przez to ochronie mienia w zakresie związanym z ekspektatywą uzyskania określonych w przepisach prawa podatkowego przychodów. Przepis art. 56 k.k.s. wyznacza podstawowy obszar kryminalizacji w sferze oszukańczych zabiegów związanych z określonymi regulacjami podatkowymi, obejmując zachowania polegające na podaniu nieprawdy lub zatajeniu prawdy i narażeniu w ten sposób na uszczuplenie podatku, a

tym samym wszystkie te sytuacje, w których w wyniku określonego zachowania dochodzi do powstania ryzyka niezasadnego pomniejszenia wysokości zobowiązania podatkowego, a tym samym pomniejszenia ekspektatywy Skarbu Państwa lub innego uprawnionego podmiotu wynikającej z prawidłowo ukształtowanego stosunku podatkowoprawnego. (za Piotr Kardas, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, wyd. II).

Zgodnie z treścią art. 87 § 1 k.k.s. kto przez wprowadzenie w błąd organu uprawnionego do kontroli celnej naraża należność celną na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.

Zgodnie z treścią art. 6 § 2 k.k.s. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za

krótki odstępow czasu uważa się okres do 6 miesięcy.

Oskarżony T. K. (1) wypełnił wszystkie znamiona z art. 87 § 2 k.k.s. w zb. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. opisanego w pkt. 1 wyroku . Oskarżony T. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami w okresie od 28 listopada 2013 r. do 15 stycznia 2014 r. w W., działając w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pozostając zatrudnionymi, jako agent celny w Agencji (...) Sp. z o.o., posługując się upoważnieniem nr (...) z 24 października 2013 r. do działania w formie przedstawicielstwa pośredniego przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zarejestrowanym wbrew obowiązującym w (...) Sp. z o.o. wewnętrznym procedurom, wprowadził w błąd organ podatkowy i uprawniony do kontroli celnej - Urząd Celny III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W., co do rzeczywistej zawartości 11 paczek pochodzących z partii 25 paczek znajdujących się w przesyłce (...) nr: (...), nadanej przez (...) LTD 1 z L. w I., następnie przesłanej do M. w I., po czym transportem lotniczym przesłanej do

K. w N., następnie do W. na adres firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz wartości towarów znajdujących się w tej przesyłce, a tym samym wysokości naliczonego podatku od towarów i usług, poprzez dokonanie zgłoszenia celnego w/w przesyłki, tj. wystosowanie do w/w organu kontroli celnej powiadomienia nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 r. i deklaracji SAD nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 r., w treści których zawarto nieprawdziwe informacje, że w przesyłce znajdują się „mikołaje dekoracyjne z ceramiki”, o łącznej wartości 750 dolarów amerykańskich, zaś wysokość podatku od towarów i usług w zakresie tych przedmiotów wynosi 995 złotych oraz pochodzących z partii 24 paczek znajdujących się w przesyłce (...) nr: (...), nadanej przez (...) LTD 1 z L. w I., następnie przesłanej do M. w I., po czym transportem lotniczym przesłanej do K. w N., następnie do W. na adres firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz wartości towarów znajdujących się w tej przesyłce, a tym samym wysokości naliczonego podatku od towarów i usług, poprzez dokonanie zgłoszenia celnego w/w przesyłki, tj. wystosowanie do w/w organu kontroli celnej powiadomienia nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 r. i deklaracji SAD

nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 r., w treści których zawarto nieprawdziwe informacje, że w przesyłce znajdują się „mikołaje dekoracyjne z ceramiki”, o łącznej wartości 734 dolarów amerykańskich, zaś wysokość podatku od towarów i usług w zakresie tych przedmiotów wynosi 964,- złotych, podczas gdy w rzeczywistości w 11 zabezpieczonych paczkach znajdował się produkt leczniczy, który nie posiada pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski, stosowany w zaburzeniach erekcji u mężczyzn opisane w pkt. I zarzutów . w wyniku czego oskarżony T. K. (1) naraził na uszczuplenie należność celną w wysokości 100.825,- zł, z tytułu należnego podatku VAT w stawce 23%.

Ponadto oskarżony T. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami w okresie od 28 listopada 2013 r. do 15 stycznia 2014 r. w W., działając w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pozostając zatrudnionymi, jako agent celny w Agencji (...) Sp. z o.o., posługując się upoważnieniem nr (...) z 24 października 2013 r. do działania w formie przedstawicielstwa pośredniego przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zarejestrowanym wbrew

obowiązującym w (...) Sp. z o.o. wewnętrznym procedurom, wprowadził w błąd organ podatkowy i uprawniony do kontroli celnej - Urząd Celny III (...) w W., Oddział Celny Towarowy III w W., co do rzeczywistej zawartości przesyłki składającej się z 23 paczek znajdujących się w przesyłce (...) nr: (...), nadanej przez (...) LTD 1 z L. w I., następnie przesłanej do M. w I., po czym transportem lotniczym przesłanej do K. w N., następnie do W. na adres firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz wartości towarów znajdujących się w tej przesyłce, a tym samym wysokości naliczonego podatku od towarów i usług, poprzez dokonanie zgłoszenia celnego w/w przesyłki, tj. wystosowanie do w/w organu kontroli celnej powiadomienia nr (...) z dnia 13 stycznia 2014 r., deklaracji SAD nr (...) z dnia 13 stycznia 2014 r. oraz deklaracji SAD nr (...) z dnia 15 stycznia 2014 r., w treści których zawarto nieprawdziwe informacje, że w przesyłce znajdują się „elementy dekoracyjne z ceramiki”, o łącznej wartości 460 dolarów amerykańskich, zaś wysokość podatku od towarów i usług w zakresie tych przedmiotów wynosi 797,- złotych, podczas gdy w rzeczywistości w 23 zabezpieczonych paczkach znajdowały się produkty lecznicze, które nie

posiadają pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski, stosowane w zaburzeniach erekcji u mężczyzn, w leczeniu raku sutka, w leczeniu różnych odmian trądziku, w leczeniu depresji i stanów lękowych, przy spalaniu tłuszczu oraz preparaty androgenne, anaboliczno-androgenne i stanowiące syntetyczny estrogen opisane w pkt. I zarzutów. W wyniku czego oskarżony T. K. (1) naraził na uszczuplenie należność celną w wysokości 3.064,- zł, z tytułu należnego podatku VAT w stawce 23% w łącznej ilości wszystkich wymienionych w pkt. b zarzutu pkt I produktów l. (...).024 sztuk, o łącznej wielkiej wartości celnej 11.253.811,- zł, w wyniku czego narazili na uszczuplenie należność celną w wysokości 2.588.215,- zł, z tytułu należnego podatku VAT w stawce 23%, w łącznej ilości wszystkich wymienionych powyżej produktów l. (...).096 sztuk, o łącznej wielkiej wartości celnej 11.692.179,- zł, w wyniku czego naraził na uszczuplenie należność celną w wysokości 2.689.038- zł, z tytułu należnego podatku VAT w stawce 23%, w zakresie zaś w/w produktów leczniczych w obrocie z zagranicą istnieje reglamentacja pozataryfowa wynikająca

z treści art. 3 Rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające (...) Agencję (...), art. 6 Dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, art. 3, 4, 4a, 5, 68 ust 5 Ustawy z dnia 06 września 2001 roku Prawo Farmaceutyczne.

Czyn z pkt. 2 wyroku

Zgodnie z treścią z art. 124 Ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (t.j. Dz.U. z 2019 r. , poz. 499 z późn. zm.) kto wprowadza do obrotu lub przechowuje w celu wprowadzenia do obrotu produkt leczniczy, nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Natomiast zgodnie z treścią art. 18 § 3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w

zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie. Pomocnictwo polega na ułatwianiu innej osobie popełnienia czynu zabronionego. Ustawa wskazuje na typowe formy pomocnictwa, jakimi są: dostarczenie narzędzia, środka przewozu, a także udzielenie rady lub informacji. Użyty w ustawie zwrot „w szczególności” wskazuje, że w grę mogą wchodzić również inne formy pomocnictwa. Chodzi zatem o takie zachowania, które - obiektywnie rzecz biorąc - ułatwiają popełnienie czynu zabronionego, o czym przesądza określenie ustawowe „ułatwia” . Zachowanie, które popełnienia czynu zabronionego nie ułatwiało, a jedynie - według zamiaru sprawcy - miało ułatwić, może być traktowane jako usiłowanie pomocnictwa. Użyty przez ustawę zwrot „w zamiarze” oznacza,

że pomocnictwa można dopuścić się zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Ustawodawca przesądził także możliwość pomocnictwa przez zaniechanie, wymagając jednak, aby polegało ono na niedopełnieniu szczególnego obowiązku prawnego. Umyślność pomocnictwa dotyczy jedynie popełnienia czynu zabronionego i nie przesądza o formie winy sprawcy takiego czynu. Jest więc w pełni możliwe zróżnicowanie form winy oraz sprawcy wykonawczego, co jest zgodne z zasadą wyrażoną w art. 20 k.k. (za Komentarz do art. 18 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.).

W powyższej sprawie oskarżony T. K. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 124 Ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 12 § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 wyroku. Oskarżony T. K. (1) w okresie od 28 listopada 2013 r. do 15 stycznia 2014 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w zamiarze aby

inne osoby dokonały czynu zabronionego w postaci wprowadzenia do obrotu produktów leczniczych wymienionych w III zarzutu aktu oskarżenia (który nie posiadły pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski) , nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, ułatwili tym osobom wprowadzenie do obrotu tych produktów leczniczych, pozostając zatrudnionymi, jako agent celny w Agencji (...) Sp. z o.o., posługując się upoważnieniem nr (...) z 24 października 2013 r. do działania w formie przedstawicielstwa pośredniego przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zarejestrowanym wbrew obowiązującym w (...) Sp. z o.o. wewnętrznym procedurom. Dzięki działaniom oskarżonego T. K. (1) wskazane produkty lecznicze zostały sprowadzone, wbrew obowiązującym przepisom, na terytorium Polski. Jednak nieustaleni sprawcy zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na ujawnienie i zabezpieczenie w dniu 17 stycznia 2014 r. powyższych produktów leczniczych przed wprowadzeniem do obrotu w J. przy ul (...) i w R. przy ul. (...) . Swoim działaniem oskarżony T. K. (1) ułatwił innym nieustalonym osoba

popelnienie tego czynu zabronionego z art. 124 Ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (t.j. Dz.U. z 2019 r. , poz. 499 z późn. zm.).

Czyn z pkt. 3 i 4 wyroku

Zgodnie z art. 270 § 1 k.k. karze podlega , kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. Występek ten ma charakter umyślny. Przedmiotem ochrony jest publiczne zaufanie do dokumentów, a ściślej mówiąc do ich autentyczności i rzetelności, co stanowi podstawowy warunek pewności obrotu prawnego (tak wyrok Sądu Najwyższego z 3 VI 1996 r., II KKN 24/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 2, poz. 5). Przestępstwo określone w art. 270 § 1 k.k., zwane fałszerstwem materialnym dokumentu, może polegać na jego podrobieniu, przerobieniu albo na używaniu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Dla bytu przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. zupełnie obojętne jest to, czy osoba, której podpis podrobiono na dokumencie, wiedziała o tym lub wyraziła na to zgodę, czy też nie. Dokument jest bowiem

podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od osoby, w której imieniu został sporządzony (tak Andrzej Marek Komentarz do art. 270 Kodeksu Karnego).

Natomiast zgodnie z treścią art. 18 § 2 k.k. odpowiada za podżeganie, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego. Podżeganie polega na nakłanianiu innej osoby do popełnienia czynu zabronionego. Możliwe jest tylko w zamiarze bezpośrednim. Może polegać na jakimkolwiek oddziaływaniu na inną osobę, mającym wzbudzić w niej zamiar popełnienia czynu zabronionego. Dopuszczalne jest zatem także nakłanianie gestem. Podżeganie zawsze przybiera postać działania „Podżeganie może polegać nie tylko na wzbudzeniu u innej osoby zamiaru popełnienia przestępstwa, ale może także zmierzać do utwierdzenia innej osoby w zamiarze popełnienia przestępstwa, wcześniej przez tę osobę powziętym” (wyrok SA w Krakowie z 28.05.2002 r., II AKa 115/02, KZS 2002/6, poz. 12). Podżeganie musi być zindywidualizowane co do określonej osoby lub osób. Nie jest podżeganiem publiczne nawoływanie do popełnienia czynu zabronionego. Takie zachowanie może

wypełniać znamiona czynów zabronionych przez przepis art. 255 k.k. (za Marek Kulik Komentarz aktualizowany do art. 18 Kodeksu Karnego).

W powyższej sprawie zachowanie oskarżonego T. K. (1) opisane w pkt. 4 wyroku realizuje wszystkie znamiona czyn z art. 270 § 1 k.k. . w dniu 16 grudnia 2013 r. w W., podrobił na elektronicznym urządzeniu typu „daiad” dokument - pokwitowanie w formie elektronicznej, składając podpis osoby o nazwisku (...), jako osoby uprawnionej do odebrania dwóch przesyłek (...) nr: (...) oraz (...), w celu jego użycia jako autentyczny. Należy wskazać iż dokumentami są także przedmioty lub nośniki, które ze względu na zawartą w nich treść stanowią dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, że dowód ten winien mieć charakter samoistny, to znaczy, że powinien sam stwierdzać odpowiednie prawo, stosunek prawny lub okoliczność mającą znaczenie prawne (za Marek Mozgawa Komentarz aktualizowany do art. 115 Kodeksu Karnego) . Elektroniczne urządzenie typu „daiad” to przedmiot i jednocześnie nośnik który ze względu

na zawartą w nich treść-
pokwitowanie odbioru
przesyłki stanowią dowód
prawa.

Oskarżony T. K. (1) swoim
zachowaniem zrealizował
również wszystkie
znamiona czynu z art. 18
§ 2 k.k. w zw. z art. 270
§ 1 k.k. opisane w pkt. 3
wyroku . O. T. K. (2) w
dniu 16 grudnia 2013 r. w
W., działając w zamiarze
aby K. K. (1) dokonał czynu
zabronionego, nakłaniał
jego osobę, aby podrobił
na elektronicznym
urządzeniu typu „daiad”
dokument – pokwitowanie
w formie elektronicznej,
poprzez podpisanie się za
osobę o nazwisku (...),
jako osoby uprawnionej
do odebrania dwóch
przesyłek (...) nr: (...) oraz
(...), w celu jego użycia jako
autentyczny. Gdy K. K. (1)
odmówił oskarżony T. K.
(1) sam podrobił na tym
urządzeniu typu „daiad”
dokument - pokwitowanie
w formie elektronicznej,
składając podpis osoby o
nazwisku (...), jako osoby
uprawnionej do odebrania
dwóch przesyłek (...) nr:
(...) oraz (...), w celu jego
użycia jako autentyczny.
Oskarżony T. K. (1) działał
w zamiarze bezpośrednim
by nakłonić K. K. (1) do
popelnienia czynu z art.
270 § 1 k.k. . Należy
wskazać iż na skutek
podżegania oskarżonego
T. K. (1) polegającego
na nakłonieniu do
popelnienia czynu z art.
270 § 1 k.k. w dniu 16

<p>grudnia 2013 r. - K. K. (1) w dniu 20 grudnia 2013 r. w W., podrobił na elektronicznym urządzeni typu „daiad” dokument - pokwitowanie w formie elektronicznej, składając podpis osoby o nazwisku (...), jako osoby uprawnionej do odebrania przesyłki (...) nr: (...).</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	----	----
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>-----</p>			
#	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	----	----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.6. Umorzenie postępowania</p>	----	----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.7. Uniewinnienie</p>	<p>5 6</p>	<p>T. K. (1) M. K. (1)</p>

	7	R. M. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia		
<p>Czyn z pkt. V zarzutów</p> <p>Sąd uniewinnił oskarżonego T. K. (1) od popełnienia czynu z art. 270 § 1 k.k. opisanego w pkt. V zarzutów gdyż z zeznań świadka K. K. (1) złożonych na rozprawie przed Sądem (k. 3954-3955) wynika iż to on a nie oskarżony T. K. (1) w dniu 20 grudnia 2013 r. w W., podrobił na elektronicznym urządzeni typu „daiad” dokument - pokwitowanie w formie elektronicznej, składając podpis osoby o nazwisku (...), jako osoby uprawnionej do odebrania przesyłki (...) nr: (...). Dlatego Sąd wobec nie popełnienia przez oskarżonego T. K. (1) czynu opisanego w pkt. V zarzutów uniewinnił go od popełnienia tego czynu .</p> <p>Czyn z pkt. I i II zarzutów</p> <p>Sąd uniewinnił oskarżonych M. K. (1) i R. M. (1) od popełnienia czynów opisanych w pkt. I i II zarzutów gdyż z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika by działali oni wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym T. K. (1)</p>		

w celu popełniania tych czynów . Należy wskazać iż czyny z pkt. I i II zarzutów niewątpliwie popełnił oskarżony T. K. (1). Z wyjaśnień tego oskarżonego w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika iż oskarżeni M. K. (1) i R. M. (1) nie wiedzieli co znajduje się w tych przesyłkach i byli przekonani iż zawartość tych przesyłek jest zgodna z listami przewozowymi. Należy wskazać iż oskarżony R. M. (1) jako agent celny pracujący w (...) Sp. z o.o. dokonał odprawy tych przesyłek nadanych do firmy (...) Sp. z o.o. w procedurze celnej uproszczonej wobec faktu iż oskarżony T. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami dokonał rejestracji tej firmy w systemie (...) Sp. z o.o. jako podmiotu zaufanego . Oskarżony T. K. (1) jako agent celny zatrudniony (...) Sp. z o.o. dokonał rejestracji w systemie (...) upoważnienia nr (...) z 24 października 2013 r. do działania w formie przedstawicielstwa pośredniego przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Oskarżony R. M. (1) wobec faktu iż był wtedy zatrudniony na rannej zmianie dokonywał odprawy przesyłek które przyleciały rannym lotem z K. wśród których

znajdowały się przesyłki z M. wysłane do (...) Sp. z o.o. zgodnie z procedurami obowiązującymi wtedy z (...) Sp. z o.o. i zaleceniami swoich przełożonych by w pierwszej kolejności odprawiać przesyłki składające się z wielopaków by te nie blokowały magazynu firmy. Oskarżony R. M. (1) zgodnie z obowiązującą w (...) Sp. z o.o. procedura wobec faktu iż zostało w systemie firmy zarejestrowane upoważnienie nr (...) z 24 października 2013 r. do działania w formie przedstawicielstwa pośredniego przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. musiał odprawiać te przesyłki w procedurze uproszczonej ściągając samodzielnie dokumenty do odprawy tych przesyłek z systemu P. firmy (...) Sp. z o.o. . Należy wskazać iż okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia w (...) Sp. z o.o. nie funkcjonowała oficjalna lista firm – podmiotów zaufanych mogących być odprawianych w procedurze uproszczonej . Przełożeni oskarżonego R. M. (1) wymagali od niego jak i od innych agentów celnych by odprawiali jak najwięcej przesyłek w procedurze uproszczonej . Podobne było stanowisko Urzędu Celnego III (...) w W. , który wskazywał na konieczność zwiększenia odprawa w procedurze

przyspieszonej .
Natomiast oskarżony M. K. (1) na prośbę oskarżonego T. K. (1) , który nie mógł być pracy z powodu choroby a następnie śmierci swojego ojca w dniu 09 grudnia 2013 r. oraz dniach 13 i 14 stycznia 2014 r. interesował się kwestią związaną z zatrzymaniem przez Urząd celny tej przesyłki i opłacił fakturę na rzecz (...) Sp. z o.o. . Oskarżony R. M. (1) i M. K. (1) nie mieli wiedzy ani świadomości iż w przesyłkach tych znajdują produkt leczniczy, który nie posiada pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski, byli przekonani iż w przesyłkach tych znajdują się ceramika użytkowa zgodnie z listami przewozowymi . Należy wskazać iż służby celne lotnisk w M. i K. nie zakwestionowały zawartości tych przesyłek tym samym oskarżeni R. M. (1) i M. K. (1) mogli być przekonani iż przesyłki te nie zawierają przedmiotów których obrót na terenie Polski i Unii Europejskiej jest zakazany. Jedynym dowodem iż oskarżeni R. M. (1) i M. K. (1) mieli wiedze co jest w tych przesyłkach i że współpracowali z oskarżonym T. K. (1) są zeznania świadka A. O. , który stwierdził iż w dniu 14 stycznia 2014 r. oskarżeni ci , a

zwłaszcza oskarżony M. K. (1) byli zdenerwowaniu zatrzymaniem przesyłki przez urząd celny . Należy jednak wskazać iż z zeznań świadka A. R. – pracownika Urzędu Celnego III (...) w W. wynika iż zatrzymanie tej przesyłki już po odprawie w procedurze uproszczonej nastąpiło z naruszeniem obowiązujących przepisów . Należy wskazać iż na ten fakt zwracali uwagę w rozmowie z A. O. oskarżeni M. K. (1) i R. M. (1) co zresztą przyznał A. O. w swoich zeznaniach . Nie ma zatem żadnych dowodów które potwierdzały by fakt iż oskarżeni R. M. (1) i M. K. (1) działali wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym T. K. (1). Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika iż to oskarżony T. K. (1) wykorzystał zaufanie jakim darzyli go R. M. (1) i M. K. (1) z powodu że był ich kolega z pracy i agentem celnym w celu przyspieszenia procedury odprawy celnej i odbioru przesyłek w których znajdował się towar niezgodny z deklaracją zwarty w listach przewozowych . Oskarżony T. K. (1) doskonale wiedział iż w przesyłkach tych znajdują produkt leczniczy, który nie posiada pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terenie Polski i

<p>jaka jest wartość tych produktów , gdyż część tych przesyłek odbierał osobiście . Należy wskazać iż Sąd rozstrzygnął wszelkie niedające się usunąć wątpliwości na podstawie art. 5 § 2 k.p.k. na korzyść oskarżonych R. M. (1) i M. K. (1) . Dlatego Sąd wobec nie popełnienia przez oskarżonych R. M. (1) i M. K. (1) czynów opisanych w pkt. I i II zarzutów uniewinnił ich od popełnienia tych czynów .</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>T. K. (1)</p>	<p>1,2,3,4 i 8 9</p>	<p>1, 2, 3,4 1,2</p>	<p>Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego T. K. (1) czynów opisanych w pkt. 1, 2 , 3 i 4 wyroku przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest mienie Skarbu Państwa , wiarygodność dokumentów oraz zdrowie człowieka. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżony</p>

był karany za czyn z art. 270 § 1 k.k. (k. 4248) . Ponadto odnosząc się do czynu z pkt 1 wyroku z treści art. 37 § 1 pkt. 1 k.k.s. wynika iż Sąd stosuje nadzwyczajne obostrzenie kary, jeżeli sprawca: popełnia umyślnie przestępstwo skarbowe, powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości albo popełnia umyślnie przestępstwo skarbowe, a wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża. Zgodnie z treścią art. 53 § 15 k.k.s. duża wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza pięćsetkrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia . Tym samym zostały zrealizowane przesłanki z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. dotyczące nadzwyczajnego obostrzenia kary wobec oskarżonego T. K. (1) . Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 38 § 1 pkt. 3 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary, sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane przestępstwo skarbowe w wysokości nie niższej niż 1 miesiąc do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, co nie wyłącza wymierzenia z takim samym obostrzeniem także kary grzywny grożącej za to przestępstwo obok kary pozbawienia wolności. Sąd

nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego . Orzeczone wobec oskarżonego w pkt. 8 wyroku kara łączna 2 lat i 4 czterech miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w pkt. 8 wyroku miał wpływ sposób działania oskarżonego podczas popełnienia zarzucanych mu czynów i fakt iż był on już karany. W powyższej sprawie wobec wymierzenia łącznej kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 2 lat brak jest możliwości zawieszenia wykonania tej kary na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.. Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec

			oskarżonego funkcję represyjną . Na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego T. K. (1) w kwocie 3900 zł. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa .
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
----	----	----	----
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
10 11	<p>Na podstawie art. 632 k.p.k. wobec uniewinnienia koszty postępowania odnośnie oskarżonych M. K. (1) i R. M. (1) ponosi Skarb Państwa .</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego T. K. (1) z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarb Państwa biorąc pod uwagę dochody oskarżonego.</p>	
1.1 Podpis		